

L a n d s k a p s n ä m n d e n s framställ-
ning till Ålands landsting med förslag till land-

Nº 9/1941.

skapslag om antagande av förordningen angående
handel i öppen butik med begagnade varor samt
skrot och lump, given den 28 mars 1941.

Med stöd av 3 § 21 mom. i lagen den 27 september 1919 angående
rättighet att idka näring, sådant detta lagrum lyder i lagen den 5
juli 1940, har den 28 mars 1941 utfärdats en förordning angående han-
del i öppen butik med begagnade varor samt skrot och lump.

I den proposition, som Regeringen avlät till Riksdagen om ändring
av 3 § i lagen den 27 september 1919 angående rättighet att idka nä-
ring, framhölls, att handel med begagnade varor samt skrot och lump
enligt gällande lagstiftning äro så kallade fria näringar. Detta in-
nebär bland annat, att för näringens bedrivande icke erfordras till-
stånd av myndighet och att näringsverksamheten ej heller annars är
närmare reglementerad, om ock på näringsidkaren ställas vissa allmän-
na fordringar.

Emellertid har, framhåller Regeringen vidare, erfarenheten så i
Finland som annorstädes ådagalagt, att handel med begagnade varor
samt skrot och lump under vissa förhållanden och vissa fall kunna
utvecklas till en fara för samhället, såframt ej idkandet av denna
näring ordnats på ett ändamålsenligt sätt och tillsynen över densamma

är tillräckligt effektiv. På grund härav har även bedrivandet av dylik handel i flera länder gjorts beroende av myndighets särskilda tillstånd samt underkastats vissa stadganden och av myndighet utöfvad kontroll. Detta är fallet t.ex. i Tyskland samt i Sverige, Norge och Danmark.

Handeln med begagnade varor samt skrot och lump, som i Finland även, och kanske oftast, uppträder under benämning "diverse handel" "köp- och försäljningsaffär" o.s.v., har såsom fri näring på grund av sin natur varit ägnad att i avsevärd utsträckning draga till sig brottsliga element såsom näringsutövare. Såsom exempel härpå kan nämnas, att i riket nämnda handelsidkare eller deras biträden i samråd med tjuvar öppnat dylika rörelser huvudsakligen i syfte att saluföra tjuvgods. Och lättheten att realisera tjuvgods har i sin mån varit ägnad att egga brottsliga element till stölder.

Då person, som idkar handel med begagnade kläder samt skrot och lump ej är skyldig att föra bok över sina inköp och försäljningar, kan det i brottmål sällan utredas, att det rätta ägaren avhända godset inköpts till affären, om affärsidkaren det bestrider. Därtill vållas utredningen av brott synnerliga svårigheter genom omvandling av tjuvgodset, vilket mången affärsidkare bedriver genom nedsmältning av tillgripna metallföremål och inbördes ombyte av delar av stulna föremål, såsom cyklar o.a.

Dessa och andra därtill hörande sakförhållanden hava haft till på följd, att kriminalpolisen i avsaknad av tillräckliga bevis och utredningar blott sällan kunnat ingripa i saken, och att endast en del förbrytelser av förenämnd art kunnat bli vid domstol avdömda. För saklägets förbättrande borde idkandet av omförmäld handel göras beroende av myndighets tillstånd, varvid hänsyn toges till näringsidkarens lämplighet för yrkets utövande. Vidare borde denna näring även eljest i mån av behov reglementeras bland annat genom affärsidkarnas förpliktande att föra bok över deras inköp och försäljningar samt genom utsättande av en viss tid, under vilken till affär inköpt gods ej finnge avyttras eller överlåtas vidare, varjämte polismyndigheterna borde förbehållas tillräckliga befogenheter med avseende å övervakningen och kontrollen av dessa affärers verksamhet.

Regeringen framhåller dessutom, att för ändamålet erfordras lagändring, och sådan kan åvägbringas genom att i den uti 3 § av ovan återopade lag för den 27 september 1919 intagna förteckningen över så kallade reglementerade näringar även upptages handel med begagnade varor samt lump och skrot.

Riksdagens lag- och ekonomiutskott framhåll vid behandlingen av Regeringens proposition, att då försäljning av antika föremål vore fullt jämförbar med handeln med begagnade varor och det vid sådant förhållande vore skäl att på båda dessa tillämpa samma stadganden, samt emellan dessutom anledning icke förefunnes att utsträcka stadgandena att

gälla annan handel än sådan, som bedrivs i butikslokaler, hade utskottet vidtagit häremot svarande ändringar i Regeringens lagförslag. Riksdagens stora utskott omfattade lag- och ekonomiutskottets förslag med den ändring att den i sistnämnda förslag uti 21 mom. ingående bestämmelsen om handel med antika föremål uteslöts. Riksdagen antog stora utskottets förslag, varför 21 mom. i 3 § av ovanomförmälda lag blev stadfäst i den lydelse, vari den av Riksdagen antagits, eller sålunda "handel i öppen butik med begagnade varor samt skrot och lump".

Den med stöd av nästnämnda lagändring utfärdade förordningen angående handel i öppen butik med begagnade varor samt skrot och lump uppräknar i 1 § alla de handelsrörelser, vilka äro underkastade bestämmelserna i sagda förordning, samt upptager för övrigt sådana stadganden om myndighets tillstånd att idka ifrågavarande handel, m.m., angående vilka här ovan redogjorts. Ehuru dylik handel icke i vidsträcktare mån utövas inom landskapet, förekommer den likväl; och samma motiv, som nödvändiggjort oftanämnda lagändring och sagda förordnings utfärdande, äro även i landskapet i huvudsaklig mån förhanden.

På grund av stadgandet i 9 § 2 mom. 8) p. i lagen om självstyrelse för Åland har riket lagstiftningsrätt beträffande "grunderna för rätt att idka näring och yrke". Detta uttryck innebär enligt förekommen lagtolkning dels den legala förutsättningen för näringsutövning i allmänhet - rätt att fritt idka näring och yrke m.m., - dels de speciala förutsättningarna för utövning av något visst näringsfång. Även i

fråga om de så kallade reglementerade näringarna har den uppfattning auktoritativt hävdats, att till "grunderna" hänföres ej allenast principen att viss näring endast får utövas på grund av utverkat tillstånd, utan även de speciella villkor och förutsättningar, vilka i olika fall äro föreskrivna för erhållande av dylikt tillstånd. Av landskapets särförhållanden betingade modifikationer i dessa villkor för näringsutövningen hava likväl medgivits och sådant här även i praxis ägt rum. Men däremot torde med uttrycket "grunderna" icke avses behörighet för viss myndighet att meddela tillstånd för reglementerad näring på särskilda villkor, varför något hinder, på grund av ovannämnda lagrum i självstyrelselagen, icke föreligger för att t.ex. överföra länsstyrelsens åligganden i dessa avseenden på landskapsnämnden. En dylik förvaltningsförskjutning har även (enl. lagman John Ugglä) i en del fall medgivits, utan att detta ansetts stå i strid med principen, att den förvaltning, som härleder sig ur rikslagstiftning, bör ombesörjas av statens organ.

Med hänsikt till här ovan framhållna särförhållanden och då åberopade förordnings bestämmelser i övrigt äro av den beskaffenhet, att de kunna utan ändringar recipieras, samt landskapsnämnden dessutom har kännedom om, att förordningen tillämpats i landskapet, vilket torde böja undvikas, då landskapet har möjlighet att lagstifta på området, att denna förordning bör av landskapets lagstiftande myndighet antagas, dock sålunda att de befogenheter, vilka enligt förordningen ankomma å

länsstyrelsen i landskapet Åland, överförs på landskapsnämnden, samt att de närmare bestämmelser angående förordningens tillämpning, vilka enligt 26 § vid behov utfärdas av handels- och industriministeriet, kunna utfärdas av landskapsnämnden.

I enlighet härmed förelägges Landstinget till antagande följande förslag till landskapslag:

"På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att såsom landskapslag gälla jämväl i landskapet Åland rikets förordning angående handel i öppen butik med begagnade varor samt skrot och lump, given den 28 mars 1941, dock sålunda

att de befogenheter, som enligt förordningen ankomma å länsstyrelsen i landskapet Åland, skola av landskapsnämnden utövas; samt

att de närmare bestämmelser angående tillämpningen av sagda förordning, vilka vid behov utfärdas av handels- och industriministeriet skola utfärdas av landskapsnämnden."

Såsom bilaga till denna framställning medföljer ovannämnda förordning.

Mariehamn den 1 oktober 1941.

På landskapsnämndens vägnar:

Pär Stenlund

W. W. S. S. S. S.

Nr 218

Förordning

angående handel i öppen butik med begagnade varor samt skrot och lump.

Given i Helsingfors den 28 mars 1941.

På förordning av handels- och industriministern stadgas med stöd av 3 § 21 mom. lagen den 27 september 1919 angående rättighet att idka näring, sådant detta lagrum lyder i lagen den 5 juli 1940:

1 kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

Handel i öppen butik med begagnade varor samt skrot och lump är underkastad, förutom vad om näring i allmänhet är stadgat, jämväl bestämmelserna i denna förordning.

De i 1 mom. avsedda handelsrörelserna äro:

- 1) inköps- och försäljningsaffär, diversehandel eller under annat mot- svarande namn bedriven handelsrörelse, vilken köper och försäljer eller förmedlar begagnade varor, såsom möbler och husgeråd, arbets- och bruksföremål och redskap, gång- och andra kläder, skodon, föremål av ädel och annan metall, smycken, musikinstrument, cyklar och andra dylika varor, huvudsakligen till användning för samma ändamål som tidigare;
- 2) skrot- och lumphandel, vilken köper järn- och annat metallskrot eller lump och annat sådant avfall för försäljning efter antingen sortering eller bearbetning till förädlingsaffärer eller för annat ändamål; samt
- 3) antikvariatsrörelse, som köper och säljer eller förmedlar huvudsakligen föremål med konst- eller samlarevärde.

Förädlingsrörelse, som för egen produktion, och handelsrörelse, som vid sidan av sin övriga huvudsakliga verksamhet för återförsäljning köper föremål av ädel metall eller järn- och annat metallskrot eller lump och annat sådant avfall, är beträffande denna del av sin verksamhet i tillämpli-

ga delar underkastad bestämmelserna i 9-17, 20-24, och 27 §§ i denna förr.
ordning.

2 §.

Då bolag, andelslag eller annan sammanslutning idkar i 1 § 2 mom. avsedd rörelse eller då enskild affärsidkare ej själv sköter sin rörelse, skall rörelsen hava en ansvarig föreståndare.

Har rörelsen särskild filial antingen på samma ort eller på annan ort än den, där huvudrörelsen är belägen, skall filialen hava ansvarig föreståndare.

2 kap.

Tillstånd.

3 §.

För idkande av ovan i 1 § 2 mom. avsedd handelsrörelse och för inrättande av filial till sådan samt för den, som skall vara ansvarig föreståndare för dylik rörelse eller dess filial, skall särskilt tillstånd utverkas.

Tillstånd skall skriftligen ansökas hos den länsstyrelse, på vars område rörelsen eller filialen kommer att vara belägen, och bär i ansökan uppges rörelsens firmanamn, beskaffenhet och ändamål, kommun, vari den är belägen, och adressort, affärsidkarens, eller, då rörelsen kommer att skötas av ansvarig föreståndare, jämväl dennes fullständiga namn, yrke och bostadsadress.

Ansökan om tillstånd skall åtföljas av:

1) intyg, utvisande att affärsidkaren eller, om rörelsen bedrivs av bolag, andelslag eller annan sammanslutning, medlemmarna av dess styrelse åtnjuta medborgerligt förtroende samt råda över sig själva och sin egen dom; och

2) utredning angående affärslokalens och varuupplagens läge jämte noggranna adresser.

Bolag, andelslag och annan sammanslutning bär dessutom till ansökan föga avskrift av bolagsordningen eller stadgarna samt utdrag ur handels- eller föreningsregistret.

Ansökan om tillstånd att vara ansvarig föreståndare bär åtföljas av i 3 mom. 1 punkten nämnda intyg angående den, som är till ansvarig föreståndare avsedd.

4 §.

Länsstyrelsen införskaffe erforderliga personuppgifter om sökanden och

om den, som är till rörelsens ansvariga föreståndare avsedd, samt utlåtande om ansökningsen av vederbörande polismyndighet och, då skäl därtill föreligger, av vederbörande stadsstyrelse eller kommunalnämnd samt hälsovårdsnämnd.

Tillstånd må meddelas endast sådan sökande, som har rätt att idka anmälningsskyldig näring, och under förutsättning, att sökanden och den, som är till ansvarig föreståndare för rörelsen avsedd, är för den tillämnade affärsverksamheten tillräckligt pålitlig.

Sedan nödig utredning erhållits, skall länsstyrelsen avgöra ärendet genom resolution, varav bör framgå beskaffenheten av den rörelse, för vars idkande tillståndet beviljats, stället, där rörelsen får bedrivas och varupplag hållas, samt vem som godkänts till ansvarig föreståndare för rörelsen.

5 §.

I denna förordning avsett näringstillstånd är giltigt endast med avseende å den, som erhållit tillståndet, samt den i tillståndsresolutionen bestämda lokalen och upplagsplatsen. Nedskrotning av större skrotmängder och av skrymmande föremål och deras tillfälliga behandling, upplagring och försäljning vare dock tillåten på deras anskaffnings- och nedskrotningsplats.

Önskar man överlåta rörelse till annan, skall mottagaren, innan han får börja driva rörelsen, därtill söka tillstånd med iakttagande i tillämpliga delar av vad i 3 § är stadgat. Medan sagda ansökan är anhängig, är rörelsens fortsättande tillåtet endast, därest den föregående affärsidkaren skriftligen förbundit sig att svara för rörelsens behöriga skötsel och bestyrkt avskrift av nämnda förbindelse tillställts polismyndighet.

Önskar man flytta rörelse eller lager till annan lägenhet eller annat ställe, söka därtill tillstånd med iakttagande i tillämpliga delar av vad i 3 § är stadgat.

6 §.

Den, som meddelats tillstånd att bedriva i denna förordning avsedd rörelse, äger före verksamhetens upptagande därom göra i 7 § lagen angående rättighet att idka näring stadgad anmälan.

Angående anmälningar till handelsregistret om rörelsens bedrivande skall iakttagas vad därom särskilt är stadgat.

Angående rörelsens upphörande skall affärsidkaren anmäla till länsstyrelsen.

sen inom två veckor. Om tillfälligt avbrott i rörelsens verksamhet skall omedelbart meddelande göras till polismyndighet.

7 §.

Döds- eller konkursbo efter affärsidkare är för boets utredning berättigad att med stöd av det tidigare tillståndet fortsätta rörelsen ett år, räknat från affärsidkarens död eller dagen för konkursens början.

Avlider affärsidkare och finnes ej behörigen godkänd ansvarig föreståndare, skall den eller de, som omhändertagit dödsboet, inom två veckor från dödsdagen till polismyndighets godkännande föreslå någon person att interimistiskt vara rörelsens ansvariga föreståndare och inom två månader från dödsdagen hos länsstyrelsen göra ansökan om godkännande av ny ansvarig föreståndare.

Har affärsidkaren råkat i konkurstillstånd, skall, om rörelsen fortsättes, boets förvaltare i tillämpliga delar iakttaga vad i 2 mom. för affärsidkarens fränfälle är stadgat. Terminerna räknas från den dag, då borgenärerna hava fattat beslut om rörelsens fortsättande.

Tills interimistisk ansvarig föreståndare godkänts, svara för rörelsen de, vilka övertagit dödsboet eller förvalta konkursboet.

8 §.

Avlider rörelses ansvariga föreståndare eller lämnar han eljest sin befattning eller förhindras han att sköta den, skall affärsidkaren i tillämpliga delar iakttaga vad i 7 § 2 mom. för däri nämnt fall är stadgat, varvid terminerna räknas från den tidpunkt, då affärsföreståndaren avlidit eller lämnat sin befattning eller då hindret yppats. Tills interimistisk ansvarig föreståndare godkänts, svarar affärsidkaren eller, då rörelsen bedrivs av sammanslutning, dess styrelse för rörelsens skötsel.

3 kap.

Rörelses bedrivande och tillsynen däröver.

9 §.

Försträckning mot pant samt handel på återköpsvillkor må ej i rörelse bedrivas.

Av person, som uppenbarligen ej fyllt 18 år eller som är berusad, må vara ej till rörelsen inköpas eller annars mottagas.

Är försäljare av vara misstänklig eller förefaller hans åtkomst av varan annars misstänklig, bär affärsidkaren, innan han köper vara, avfordra försäljaren utredning om dennes äganderätt till densamma.

10 §.

I rörelse, som avses i 1 § 2 mom. 1 och 3 punkterna, bär affärsidkare föra särskild affärsbok, i vilken bär antecknas varje köp eller annat förvärfv av vara ävensom varje förmedlingsåtagande, oberoende därav om varan är begagnad eller obegagnad.

I rörelse, som avses i 1 § 2 mom. 2 punkten samt i 3 mom., bär affärsidkaren vid köp av vara avfordra säljaren med dennes egenhändiga namnteckning försedd räkning eller kvitto, som bär upptaga datum för köpet, varuslag, antal eller mängd samt pris ävensom säljarens adress. Har säljaren skrivit sitt namn otydligt, bär affärsidkaren, sedan han därom tillfrågat säljaren, tydligt utskriva namnet under eller bredvid säljarens namnteckning. Dessa räkningar och kvitton bära av affärsidkaren i kronologisk ordning förvaras tio år och bär med avseende å dem i öfrigt iakttagas vad i 12 § är stadgat.

För så vitt i 2 mom. nämnd rörelse av privatpersoner i minut inköper sådana för sitt förra bruk dugliga varor, som i 1 § 2 mom. 1 punkten avses, bär rörelsen öfver dessa föremål föra i denna paragrafs 1 mom. stadgad affärsbok.

11 §.

Affärsbok bär vara inbunden och paginerad.

Köp eller annat förvärfv av vara samt förmedlingsåtagande bär omedelbart med bläck eller anilinpenna inskrivas i boken i fortlöpande nummerföljd, och bär anteckningen angiva affärstransaktionen, datum för dess avslutande, varuslag och antal eller mängd samt särskilt kännetecken, där sådant förekommer, säljarens namn och adress samt det avtalade priset. Affärsidkare bär fordra att säljare, som ej är för honom känd, egenhändigt skriver sitt namn i boken eller på särskild lapp, vilken affärsidkaren samtidsigt bär förse med anteckning om till vilken affärshandling det hänförs sig. Har säljaren skrivit sitt namn otydligt, bär förfaras på sätt i 10 § 2 mom. är stadgat. Härjämte bär affärsidkaren i mån av behov övertyga sig om säljarens identitet genom att avfordra honom identitetsintyg, körkort, militärpass, arbetsintyg, medlemsbok i förening eller annan sådan handling, och bär anteckning om den företedda handlingen samt dagen för dess utfärdande och dess nummer jämväl göras i boken.

Förvaras vara annorstädes än i affärslokalen, bär anteckning om dess förvaringsställe göras i affärsboken. Erhåller affärsidkare vara senare

än den dag, då anteckningen i affärsboken företagits, bör även dagen för varans ankomst antecknas i boken.

Har vara genom rörelsens försorg undergått sådan bearbetning eller förändring, att den ej kan till sin förutvarande beskaffenhet igenkännas, skall i boken ofördröjligen göras anteckning om åtgärden och dagen för dess vidtagande.

Då vara säljes eller överlåtes från affär, skall dagen, då detta skett, samt försäljningspriset antecknas i affärsboken.

Den första januari varje år bör påbörjas ny nummerserie, som fortlöper under hela året.

Där rörelsens omfång eller beskaffenhet eller ock praktiska skäl så fordras, bör affärsbok föras särskilt för olika avdelningar och varugrupper.

Vad i affärsbok inskrivits, får ej genom radering eller på annat sätt göras oläsligt.

12 §.

Affärsbok samt i 11 § 2 mom. nämnda lappar skola förvaras under tio års tid efter det boken avslutats. Avslutad affärsbok samt därtill hörande lappar kunna mot kvitto överlåtas till förvaring hos vederbörande polismyndighet. Övergår rörelse till annan innehavare, bör affärsboken jämte tillhörande lappar emot kvitto överlämnas till denne. Upphör rörelse, bör affärsboken jämte tillhörande lappar överlämnas till förenämnda myndighet.

13 §.

Vara, som enligt 10 § 1 eller 3 mom. bör antecknas i affärsboken, skall samtidigt eller snarast möjligt därefter, av affärsidkaren föras med beteckning, angivande år och det nummer, varunder inskrivningen verkställts i affärsboken ävensom, där bok förts särskilt för avdelningar eller varugrupper, hänvisning till vederbörande avdelning eller varugrupp. Beteckningen bör vara tydlig, varaktig samt så skriven eller anbringad, att den är lätt skönjbar.

Avser inskrivning i affärsboken flere av samma överlåtare mottagna föremål, och varje föremåls förseende med beteckning skulle med flera särskilda omgång eller kostnad, må å föremålen eller vissa av dem, så framt de förvaras i samma knippe, omslag eller såsom särskild grupp, anbringas endast den beteckning, som då anbringas så, att därav tydligt framgår, att den avser samtliga ifrågavarande föremål.

14 §.

Där ej hälsovårds- eller annan myndighet annorlunda förordnar, må icke

till affären köpt eller annars förvärfvad samt för förmedling mottagen vara, över vilken enligt 10 § 1 och 3 mom. affärsbok skall föras, överlätas, förändras, omarbetas till annat, nedsmältas eller förstöras, förrän efter förloppet av sju dagar från den dag, då varan kommit i affärsidkarens besittning, sagda dag oräknad.

Vad i 1 mom. sägs berör ej vara, som av affärsidkaren inköpts från med vederbörligt tillstånd driven auktionsrörelse, annan anmälningspliktig rörelse, på auktion, som hållits av myndighet eller allmän auktionsförrättare, eller döds- eller konkursbo, ej heller vara, som försäljes av staten, kommun eller annan offentlig sammanslutning.

15 §.

Lump samt övriga varor, vilka sprida stank eller hälsovådliga dunster, bära förvaras på sådana platser och på sådant sätt, att omgivningen ej lider hälsovådligt men, samt att faran för alstring och utveckling av flugor och andra skadeinsekter i görligaste mån förhindras. Förråd av sådana varor få uppläggas endast på ställen, som av hälsovårdsnämnd utpekats som lämpliga därtill.

Begagnade gång- och andra kläder samt husgerädsföremål, vilka kunna misstänkas sprida smitta eller ohyra eller andra skadeinsekter, bära, innan de placeras i affärslokal, rengöras samt göras ofarliga på sätt, som av hälsovårdsnämnd bestämmes.

I affärs- och lagerlokaler bör, beroende på vad slags varor som saluföres, finnas tillräcklig luftväxling.

16 §.

Polisen åligger att övervaka i denna förordning avsedda rörelsers verksamhet samt tillse, att i dem bestämmelserna i denna förordning följas.

Tillkännagivanden om tillgripet eller försvunnet föremål bör av polisen omedelbart översändas till de i denna förordning nämnda affärsidkarna på orten eller till det ställe eller det organ, som av dessa antingen gemensamt eller gruppvis inrättats för inbördes meddelanden.

Polis äger tillträde till affärslokal, lagerbyggnad och annan förvaringsplats för att granska varulager, affärsbok med tillhörande lappar, inköpsräkningar samt överenskommelser, ingångna av rörelsen.

Affärsidkare eller hans representant är pliktig att tillhandahålla föremål, vars granskning påkallas, samt i 3 mom. nämnt skriftligt material ävensom att avgiva behövliga förklaringar.

17 §.

Då meddelande av polismyndighet ingått, att vara av angivet slag olagligen avhänts ägaren eller förkommit, är affärsidkare pliktig att omedelbart utröna huruvida varan befinner sig i hans värjo samt, då affärsbok däröfver bör föras, huruvida anteckning därom finnes i boken. Vinnes klarhet om varan, bör polismyndighet genast därom underrättas.

Erhåller affärsidkare på annat sätt kännedom om, att person, som till honom salubjuder eller lämnar vara, på olagligt sätt åtkommit eller på andra grunder ej är berättigad att avyttra densamma, eller om näringsidkaren har skäl att misstänka olaga fång, är han likaså skyldig att därom omedelbart meddela polismyndighet.

Affärsidkare må ej utan tillstånd av polismyndighet försälja eller annars överlåta sådan i hans värjo befintlig vara, som i 1 och 2 mom, avses.

Av polismyndighet utsända meddelanden, som avses i 1 mom., böra av affärsidkaren under fem års tid förvaras i kronologisk ordning och deras innehåll må ej yppas åt någon utom rörelsen stående. Då rörelse övergår till annan person, böra dessa meddelanden emot kvitto överlämnas till denne.

18 §.

Över tillstånd att idka näring, som utgivits med stöd av denna förordning, bör i länsstyrelsen föras ett kortregister eller annan slags förteckning, i vilken bör antecknas uppgifter angående affärslokaler och lagerplatser, godkännandet av rörelsans ansvariga föreståndare, återkallandet av sådana godkännanden, nämnda personer möjligen ådömda straff för brott, som ur synpunkten av denna förordning påkalla uppmärksamhet, lättnader eller undantag, som möjligen beviljats rörelse, samt anmälningar angående rörelsernas upphörande.

Länsstyrelsen bör omedelbart sända uppgifter angående alla i förteckningen gjorda anteckningar till vederbörande polismyndighet.

Polismyndighet bör på grundvalen av de uppgifter, som av länsstyrelsen erhållits, föras kortregister eller annan förteckning öfver de inom dess område bedrivna rörelserna samt underrätta länsstyrelsen om i 1 mom. avsedda straff.

19 §.

Vad i detta kapitel är stadgat angående affärsidkare, bör även tillämpas på ansvarig föreståndare för rörelse och filial.

Särskilda stadganden.

20 §.

Länsstyrelse kan på ansökan, efter att hava hört polismyndighet, i avseende å särskild rörelse eller speciella affärstransaktioner, på nödiga befunda villkor befria näringsidkare från skyldighet att iakttaga i 10, 11, 13 och 14 §§ stadgade bestämmelser eller tillåta undantag från dem, då grundad anledning härtill föreligger.

21 §.

Länsstyrelse kan i mån av behov utfärda närmare allmänna ordningsföreskrifter angående bedrivandet av rörelse.

22 §.

Har affärsidkare eller ansvarig föreståndare underlåtit att iakttaga stadganden och bestämmelser angående rörelsen, eller har i samband med denna förekommit missbruk eller sanitära missförhållanden, äger länsstyrelsen rätt att, efter att hava hört affärsidkaren, antingen tilldela vederbörande varning eller för viss tid stänga rörelsen. Om missbruken och missförhållandena äro av allvarligare slag, eller om de trots tidigare nämnda åtgärder fortsättas eller upprepas, kan länsstyrelsen, efter att hava berett affärsidkaren tillfälle att avgiva förklaring, stänga rörelsen samt återkalla tillståndet för dess bedrivande.

Har ansvarig föreståndare för rörelse eller filial visat sig olämplig för sin befattning, äger länsstyrelsen, efter att hava hört vederbörande, återkalla sitt godkännande till ansvarig föreståndare.

23 §.

I länsstyrelsens resolution, medelst vilken varning tilldelats, må ej ändring sökas. Över övriga resolutioner av länsstyrelsen kunna besvär anföras i högsta förvaltningsdomstolen inom trettio dagar efter delfåendet. Besvär över resolution, som med stöd av 22 § utgivits av länsstyrelsen, må ej hindra resolutionens verkställighet, där ej länsstyrelsen annorlunda förordnat.

24 §.

Angående straff för drivande av i denna förordning avsedd rörelse utan tillstånd är stadgat i lagen om rättighet att idka näring.

Var, som utan vederbörligt tillstånd bedriver pantlånerörelse, straffes enligt vad därom är särskilt stadgat.

Var, som annars bryter emot denna förordning eller med stöd av densamma.

ma utfärdade ordningsföreskrifter, straffes, där ej strängare straff an-
norstades i lag är stadgat, med högst tvåhundra dagsböter.

25 §.

Med polismyndighet avses i denna förordning polisinsrättning i stad samt
länsman och biträdande länsman.

26 §.

Närmare bestämmelser angående tillämpningen av denna förordning utfär-
das vid behov av handels- och industriministeriet.

27 §.

Den, som vid denna förordnings ikraftträdande efter vederbörlig anmä-
lan, bedriver i 1 § 2 mom. avsedd affärsrörelse, får utan särskilt till-
stånd fortfarande driva sådan rörelse, men är dock pliktig att inom två
månader efter det förordningen trätt i kraft därom till vederbörande läns-
styrelse ingiva skriftlig anmälan, upptagande den utredning, som i 3 § 2-
5 mom. nämnes.

Föremål, vilka enligt 13 § bära förres med beteckning, och vilka vid
denna förordnings ikraftträdande befinna sig i rörelses värjo, bära inom
tre månader, räknat från förordningens ikraftträdande förres med nummer,
utan årtal, och tillika bör över dem uppgöras förteckning, vari varorna
införas i nummerföljd med korta förklaringar angående slag och kännetec-
ken, och kunna härvid likartade eller med avseende å sitt ändamål samman-
hörande, även av olika överlåtare mottagna varor antecknas med samma num-
mer, för så vitt de förvaras i samma knippe eller omslag eller såsom sär-
skild grupp. För så vitt i rörelsen intill förordningens ikraftträdande
förts tillräckligt tydlig och fullständig bok eller förteckning över va-
rulagret, är här avsett upprättande av särskild förteckning icke av nö-
den; dock bära varorna förres med beteckning och motsvarande anteckningar
göras i den förra boken eller förteckningen.

Polismyndighet kan på grund av rörelses omfattning eller av annat skäl
på ansökan bevilja förlängd tid för uppgörandet av förenämnda förteckning
eller lättnad beträffande bestämmelserna i 2 mom.

Beträffande rörelse, som avses i denna paragraf, vare annars gällande
vad i denna förordning är stadgat.

28 §.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1941.

Republikens President

~~nr~~ 315

RISTO RYTI.

Handels- och industriminister Toivo Salmio.